

JULIKA hazaérkezett!

Durkó Sándorné — Raáb Julianna
(1937- 2010)

JULIKA (a békési „Élet Fája” Pünkösdi Gyülekezet tagja) több hónapos szenvedése során, mindig derűsen viselve a legkeményebb fájdalmakat is, az Úr Jézusba vetett töretlen hitével várta a hazahívó szót, amely 2010. október 27-én hajnalban hangzott el Ura és Megváltója részéről.

Szenvedése és fájdalmai közepette is gondja volt arra, hogy mindenkit — akivel csak kapcsolatba került súlyos betegsége révén — meghívjon a temetésére, azzal a biztatással, hogy ott olyat hallhat majd, amire az életben nagyon szüksége lehet.

Mosolyát nem fogjuk elfelejteni, emlékét nagy szeretettel megőrizzük!

Férjének, Sándor testvérünknek, jó Atyánk vigasztalását kívánjuk.

A kétégyházi „Első Szeretet” Pünkösdi Gyülekezetből mindannyian

Aki hazament

Mostmár ott lakozik
A Felséges Isten rejtekében,
A Mindenható csodás
Árnyéktalan árnyéka takarja,
Mert mindenki, aki
Életét ott hagyja az Ő kezében,
Hazaérkezik hozzá,
Atyai, szerető szíve így akarja!

Egész élete során
Vágyta a csendes, égi békét,
Az önzetlen szeretet
Szívet betöltő, drága jelenlétét.
Szerette a nyomasztó
Gondok között is a békés derűt,
Soha nem félt attól,
Ha egyszer majd végső órája üt.

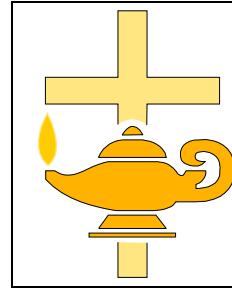
„Az igaznak emlékezete áldott...”
(Példabeszédek 10, 7/a.)

Mert volt a pillanat,
Amikor Isten lett a sziklavára,
A földön nem volt
Akkor ember boldogabb nála.
Akkor úgy határozott:
„Életemet csak nála hagyom!”
Így lett számára
Isten egy életre, biztos oltalom!

Benne bízott hittel,
Ha ragyogott, vagy beborult
Napja fenn az égen,
Nem volt itt soha nyomorult!
Így járta útját végig,
És elröppentek a lassú évek,
Most célhoz érkezett,
Hála az egek örök Istenének!

Mostmár ott lakozik
A Felséges Isten rejtekében,
A Mindenható csodás
Árnyéktalan árnyéka takarja,
Mert mindenki, aki
Életét ott hagyja az Ő kezében,
Hazaérkezik hozzá,
Atyai, szerető szíve így akarja!

Makovei János

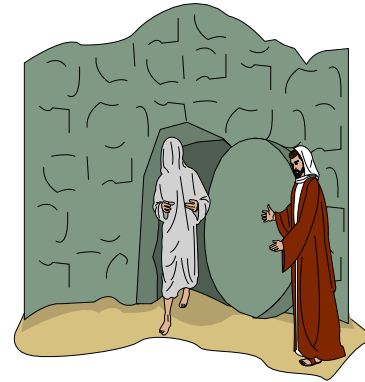

EVANGÉLIUMI PÜNKÖSDI KÖZÖSSÉG
„ELSŐ SZERETET” GYÜLEKEZETE
5741 KÉTEGYHÁZA, Úttörő u. 95.

Lelkipásztor: **Fábián Tamás**
Mobil telefon: 06 70 311-6240
www.elsoszeretet.hu

GYÜLEKEZETI HÍRADÓ

2010. NOVEMBER HÓ, 11. SZÁM

Róma 6, 4-9.

„Eltemettünk azért **Ővele** együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. **Mert** ha az **Ő** halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk. **Tudván** azt, hogy a mi ó emberünk **Ővele** megfeszítettett, hogy megerőtlenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: **Mert** aki meghalt, felszabadult a bűn alól. **Hogyha** pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is **Ővele**.”

1Thesszalónika 4, 13-18.

„**Nem** akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, a kik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, a kiknek nincsen reménységük. **Mert** ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhossa azokat, a kik elaludtak, a Jézus által ő vele együtt. **Mert** ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, a kik élünk, a kik megmaradunk az Úr eljövételéig, épen nem előzzük meg azokat, a kik elaludtak. **Mert** maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először a kik meghaltak volt a Krisztusban; **Azután** mi, a kik élünk, a kik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és eképpen mindenkor az Úrral leszünk. **Annak** okáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.”